

Sadašnjia SVETO PISMO Istina

„Posveti ih svojom istinom; tvoja reč je istina.“—Jovan xvii 17.

Izd. 15.

LONDON, ČETVRTAK, FEBRUAR 16, 1899.

Br. 7.

SILA I SLAVA KRALJEVSTVA

(ISA. VIII 19-23; IX 1-6, LAUTOV PREVOD.)

19. I kada vam budu rekli: Tražite prizivače duhova umrlih i čarobnjake; Njih koji govore u sebi, i koji mrmrljaju; Ne treba li narod da traži svog Boga? Treba li da traži, umesto živih, mrtve?
20. U zapovesti, i u svedočanstvu, neka traže; Ako neće govoriti prema toj reči, U kojoj nema tame,
21. Svaki od njih će proći zemljom uznemiren i gladan; I kada bude gladan, i besan na sebe, prokleće svog kralja i svog boga.
22. I podiće svoj pogled gore, i gledaće dole na zemlju; I gle! nemaština i tama! Potištenost, nevolja, i nagomilana tama!
23. Međutim neće biti ubuduće tame u zemlji koja je bila uznemirena; U prethodnom vremenu On je ponizio zemlju Zavulunovu, i zemlju Neftalimovu; Ali u kasnijem vremenu učinio ju je veličanstvenom; Čak i morski put, sa one strane Jordana, Galileje neznabožačke.
1. Narod koji je hodao u tami Video je veliko svetlo; Oni koji su boravili u zemlji senke smrti, Na njih je svetlost zaszala.
2. Umnožio si naciju, Uvećao si njihovu radost; Raduju se pred Tobom kao sa radošću žetve; Kao što se raduju oni koji dele plen.
3. Radi jarma njegovog tereta, štap je ležao na njegovom ramenu, Batinu njegovog tlačitelja, Ti si slomio, kao u dan Madijanski.
4. Jer štitnik za potkolenicu od naoružanog ratnika u borbi, I odeća uvaljana u puno krvi, Biće za potpalu, čak za gorivo za vatru.

5. Jer nam se rodilo Dete; Sin nam je dat; vlast će biti na Njegovom ramenu; A ime će mu biti: Čudesni, Savetnik, Bog Silni, Otac večni, Knez mira.
6. Uvećanju Njegove vlasti i mira neće biti kraja, Na Davidovom prestolu, i na njegovom kraljevstvu, Da ga učvrsti, i da ga uspostavi, Sa sudom i sa pravdom, ubuduće i zauvek; Revnost Jehove Boga nad Vojskama učiniće to.

Biće zapaženo da u Lautovom prevodu, koji je ovde odštampan, podela poglavlja nije ista kao u našoj uobičajenoj verziji. Osmom poglavlju je dato 23 stiha, tako da ono što mi obično nazivamo sedmi stih od devetog poglavlja ovde je šesti. Neke druge verzije prate ovu podelu, koja je prema onoj u Hebrejskoj Bibliji. Međutim obe ipak znače istu stvar, pošto se jasno vidi da nema prekida u temi, i u proročanstvu kako je izvorno napisano nije bilo nikakve podele na poglavlja i stihove. Pismo je baš isto, bilo da se zove osmo ili deveto poglavlje, a pažnja se ovde skreće na činjenicu razlike u brojanju stihova, tako da niko ne može biti zbunjen.

„KADA vam budu rekli: Tražite prizivače duhova umrlih i čarobnjake.“ Značenje reči „čarobnjak“ je „onaj koji zna.“ Hebrejska reč prevedena „čarobnjak“ je samo forma glagola „znati.“ Naravno ljudi ne bi bili podstaknuti da traže one koji ne tvrde da znaju. Međutim ako znaju, zašto ih ne treba tražiti? Zato što ne znaju. Njihovo znanje je ludost. Oni „govore u sebi;“ njihovo znanje je od njih samih, a ne od Boga. To nije mudrost koja dolazi od gore. Bog „osujećuje znakove lažovima i ludim čini vračare;“ On „natrag okreće mudrace i bezumljem čini znanje njihovo.“ Isa. xlv 25.

„JER Gospod daje mudrost; iz Njegovih usta dolazi znanje i razumevanje.“ Izr. ii 6. U Hristu su „skrivena sva bogatstva mudrosti i znanja.“ Kol. ii 3. Mesto na koje treba ići za mudrost je Izvorište, a ne bilo kom čoveku, iako je on dobio svoju mudrost od Boga. Bog daje svima velikodušno. Daleko manje treba da idemo kod onih koji govore sami od sebe. Jer zapamtite da je mudrost dar od Boga. Istina je *otkrivena*, ne istražena ljudskom oštroumnosću. Nijedan čovek ne poznaje mesto gde svetlo boravi, ali svetlo izvire, i mi ga vidimo. Čak je tako i sa istinom, koja je svetlo, dobijamo je samo gledanjem—gledanjem u Boga i Njegovu Reč. Čovek koji misli da može „proizvesti misao;“ otkriće na kraju da je njegova takozvana misao bila praznina. Samo će Božje misli da stoje.

MEĐUTIM ako ne treba da tražimo mudrost od živih ljudi, čak ni od samih sebe, kako je potpuna ludost ići do mrtvih za mudrost. „Mrtvi ne znaju ništa.“ Prop. ix 5. „Ne uzdajte se u knezove, ni u sina ljudskog, u kome nema pomoći. Izide iz njega duh, u zemlju svoju on se vraća; istog dana propadnu misli njegove.“ Ps. cxlvi 3,4. Mi sažaljevamo zabludu sirotog neznabošca koji traži mudrost od komada drveta ili kamena; ali šta će se reći o ludosti ljudi koji sebe nazivaju prosvetljenim Hrišćanima, koji idu do mrtvih za znanje? Kakva uvreda za Boga!

„KA zakonu i ka svedočanstvu.“ Jer „zakon Gospodnji je savršen, dušu obraća; svedočanstvo Gospodnje je pouzdano, mudrim čini priprostog. Propisi Gospodnji su ispravni, srce ve-sele; zapovest Gospodnja je jasna, oči prosvetljuje.“ Ps. xix 7,8. „Putem svojih zapovesti učinio si me mudrijim od mojih neprijatelja.“ Ps. cxix 98. „Strah Gospodnji, to je mudrost; a zla se kloniti jeste razboritost.“ Jov xxviii 28. Gospod daje mudrost, ali ne odvojeno od Sebe u Hristu. On ne može odvojiti nijednu od Svojih osobina od Sebe. Sve stvari su u Hristu, i daje nam sve stvari dajući nam Hrista. Ništa nije urođeno u čoveku; ali koja god dobra stvar postoji u bilo kom čoveku delovanje je Boga u Njemu. Hrist je „Božja mudrost i Božja sila,“ i On je to nama koji verujemo. Bog nije oskudan sa Svojim darovima. On „svima daje velikodušno.“ Tako da je bolje za čoveka da prizna istinu, da ne zna ništa, zato što onda ima za korišćenje svu mudrost od Boga. „Neka niko ne zavarava sam sebe. Smatra li ko među vama da je mudar na ovom svetu, neka postane lud da bi bio mudar.“ 1. Kor. iii 18.

BAŠ kao što Bog ne može razdvojiti Svoje osobine od Sebe, jer bi u tom slučaju prestao da bude Bog, tako ne može da ih odvoji jednu od druge, „Gospod, Bog naš, jedan je Gospod.“ Prema tome mudrost i pravednost idu zajedno. Hrist je „učinjen mudrošću, i pravednošću, i posvećenjem, i otkupljenjem.“ 1. Kor. i 30. Ako tražimo Božje kraljevstvo, i Njegovu pravednost, sve neophodne stvari, uključujući mudrost, biće dodate. „Ako ko bude činio njegovu volju, znaće.“ Jovan vii 17. Put mudrosti je prema tome put krsta, koji spašava od greha. „Jer propovedanje o krstu ludost je onima koji propadaju, ali je nama koji smo spašeni sila Božja;“ i ta sila je direktna suprotnost ludosti. Sve što bilo koji čovek treba da radi je da živi život vere u Božju Reč, tako ugađajući Bogu, i to će ga dovesti u tako blisko drugarstvo sa Izvorom sve mudrosti da ne može da ne uspe da zna stvari koje su skrivene od mudrih zemaljskih ljudi. Koliko je bolje tražiti mudrost od živog Boga nego od smrtnog čoveka.

KOJE god tumačenje stiha 20 pratimo, pronalazimo istu stvar. „Ka zakonu i ka svedočanstvu; ako tako ne govore, to je zato što nema svetla u njima.“ Božja reč je svetlo, i oni koji odbace tu reč nemaju svetlo, i tako moraju hodati u tami. Ili možemo to usvojiti kao što je dato u Reviziji, „Ako ne govore prema ovoj reči, sigurno nema zore za njih.“ Kako bi moglo biti, ako odbace jedini izvor svetla—Božju Reč? Ili možemo usvojiti prevod našeg teksta, „Ako neće govoriti prema toj reči, u kojoj nema tame, svaki od njih će proći kroz zemlju uznemiren i gladan,“ i pronaće samo tamu. Sva tumačenja se slažu u jednoj stvari, da je Božja Reč svetlo, i da odvojeno od nje postoji samo tama. I ona je takođe prava hrana; tako da oni koji je odbace moraju ići gladni.

POREĐENJEM stihova 1 i 2 iz poglavlja ix sa Mt. iv 12-16, vidimo da je to direktno proročanstvo vezano za Hrista. Postojala je ranije velika tama u zemlji, ali sada „učinio ju je slavnom.“ Iako tama pokriva zemlju, i gusta tama ljude, slava Gospodnja osvetliće mrak; jer je On Svetlo sveta, i Svetlo svetli u tami, i tama ga nije nadjačala. „Narod koji je u tami hodao video je veliko svetlo: nad onima koji prebivaju u zemlji smrtno sene svetlo je zasjalo.“ Hristova svetlost probija čak i tamu groba, jer je On otišao tamo; i čak ni grob nije bio u stanju da ugasi svetlo Njegovog života. Njegov život—svetlo—trijumfovao je nad tamom groba.

REVIDIRANA Verzija prevodi stih 3 (stih 2 prema Lautu) baš kako ga imamo u našem tekstu: „Umnožio si naciju, Uvećao si radost.“ Povezanost pokazuje da je to bolje nego, „Nisi uvećao radost;“ jer odmah čitamo, „oni se raduju pred Tobom kao što se raduje u žetvi i kao što se raduju ljudi kada plen dele.“ Odmah se postavlja pitanje, „Kako može postojati tako izražena razlika, čak direktna kontradikcija, u dva prevoda?“ Odgovor je na dohvata ruke: Na Hebrejskom reč „nisi,“ i fraza „njemu“ su skoro

identične, i izgovaraju se potpuno isto. Pogledajte sada na margini od stiha 3, u Kralj Džejms verziji, i videćete reč „njemu“ datu kao alternativu. Nacija je bila umnožena od Hrista, i na taj način Njemu je radost uvećana.

ČITAMO o Hristu da je, učinjen žrtvom za greh, „Videće on Svoje seme, produžiće Svoje dane, i volja će Gospodnja napredovati u ruci Njegovoj,“ „i plen će deliti sa jakima.“ Isa. liii 10-12. Hrist je seme, ali, pošto je umro, On nosi mnogo ploda, tako da je nacija uvećana. To je Njegova radost, i Njegov narod je deli sa Njim. To je radost žetve, jer u žetvi—kralju sveta—sav Njegov narod biće sakupljen u kraljevstvo da svetli kao sunce. Mt. xiii 38-43. Biće to radovanje onih koji dele plen, jer On onda otvara grobove, i uzima od „onog koji je imao moć smrti, to jest đavola“ (Jevr. ii 14), milione koje je zatvorio u svojoj zatvorskoj kući, grobu, prisvajajući ih kao svoje sopstvene. Radost koja je uvećana Isusu umnožavanjem nacije, dele svi Njegovi sveci, jer im On daje udeo u Svom iskupljujućem delu, i tako im kaže, „Uđite u radost Gospodara svoga.“

„Ti si slomio jaram njegovog bremena i štap ramena njegovog, batinu njegovog tlačitelja.“ Jer je Isus uzeo udeo u mesu i krvi „da bi mogao uništiti“ ne samo smrt, već „onog koji je imao moć smrti, to jest đavola.“ „Razoružavši poglavarstva i vlasti, javno ih je pokazao, proslavivši u Sebi pobjedu nad njima.“ Kol. ii 15; margina. Sotona je tlačitelj, koji vezuje teška bremena za ljude. Natovario je ljude sa bezakonjem, ali sveze su pokidane, i sloboda je objavljena svim zatvorenicima. Svima koji su u zatvoru Gospod kaže, „Izadište,“ i oni to mogu da urade ako žele, jer pred licem te zapovesti Sotona nema moć da ometa.

„JER će sav oklop naoružanog čoveka u galami, i odeća uvaljana u krvi, biti čak i za potpalu, za gorivo za vatru.“ Da, Gospod „do nakraj zemlje čini da prestanu ratovi; on lomiti luk i prelama koplje; bojna kola u ognju on sažeže.“ Ps. xlvii 9. Rat je od đavola, razarača. Hrist iskupljuje uništavanjem uništitelja, i tako će sva oruđa uništenja biti uništena. I sila kojom će u poslednjoj velikoj borbi svi koji uništavaju i sva njihova oružja uništenja biti uništeni, sila je kojom je Sotonin jaram ugnjetavanja razbijen za svakog vernika.

„JER dete nam se rodilo, sin nam je dat.“ Ko je On?—„Sin čovečji.“ Rodio nam se. Poruka koja je došla do pastira iz Vitlejema na noć Hristovog rođenja, jednako je izgovorena nama, „Danas vam se u Davidovom gradu rodio Spasitelj, koji je Hrist Gospod.“ Luka ii 11. On je naš Spasitelj, naš Hrist, naš Sin. On pripada nama, i tako sve što ima je naše. Sa Njim nam Bog slobodno daje sve stvari.

VLAST Mu je na ramenu; kraljevstvo je Njegovo. Prema tome vladaćemo sa Njim; jer On koji nam je rođen takođe je „Otac Večni.“ U Njemu smo stekli nasledstvo. „Jer ako je pre-

stupom jednog smrt zavladao putem tog jednog, mnogo će više oni koji primaju obilje milosti i dara pravednosti vladati u životu preko Jednoga, Isusa Hrista.“ Rim. v 17. Nikad nemojte zaboraviti da pošto je Hrist podignut na Božji presto, „iznad svakog poglavarstva, i vlasti, i moći, i gospodstva,“ i mi smo učinjeni da sednemo zajedno sa Njim u nebeskim predelima (Ef. i 20, 21; ii 1-6), imamo tako sa Njim vlast „nad svom silom neprijateljevom“ (Luka x 19); tako da u Hristu možemo potvrditi našu slobodu od svakog ropstva. Pošto je Hristu data vlast nad „knezom ovog sveta,“ „duhom koji sada deluje u deci neposlušnosti,“ kako možemo imati bilo kakav strah od toga šta zli ljudi mogu da nam urade. Bog može obuzdati gnev čoveka, i ono što On dozvoli da se pokaže, čini da Ga hvali.

NJEGOVO ime je Savetnik. On je „čudesan u savetu i uzvišen u delovanju.“ Isa. xxviii 29. On je vojska u Sebi, tako da „mnoštvo savetnika,“ u kojima je sigurnost, nalazi se u Njemu. Čitamo toliko često u Bibliji o ljudima koji su otišli da traže savet od Gospoda, i nisu bili razočarani. Zašto ne uraditi istu stvar sada, pošto je Bog isti? o onima koji ne hodaju po savetu bezbožnika, već uživaju u Gospodnjem zakonu, rečeno je da će sve što rade uspevati. Sam Gospod se zavetovao da će izvršiti bilo koje delo koje savetuje, tako da u Njemu nalazimo ne samo savet šta da radimo, već i samu urađenu stvar. On koji je Božja mudrost, od Boga nam je učinjen mudrošću i ispravnim delovanjem.

„JACANJU njegove vlasti i miru neće biti kraja, ... To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.“ Hrist ne traži bilo kakvu pomoć od čoveka da uspostavi Svoje kraljevstvo. „Njemu će Gospod Bog dati prestolje Njegovog Oca Davida.“ Luka i 32. Sve što čovek mora da uradi je da se pokori Njegovoj vlasti. Ne moramo da donosimo zakone i da pripremimo kraljevstvo za Njega, a zatim da Ga dovedemo do njega; kraljevstvo je Njegovo, jer Ga je Bog pomazao Kraljem na Sionu, i On će staviti sve Njegove neprijatelje pod Njegove noge. To nije borbom, nije silom, nije ljudskim naporom, već mirnom Božjom silom u pojedinačnim srcima, da je kraljevstvo učinjeno spremnim za Kralja. Onda ostavite druge na miru, i „neka u vašim srcima vlada mir Božji.“

„NAJBOLJE ćemo raditi Hristov posao u Hristovom Duhu. Neka nikada ne zaboravimo da je moguće činiti dobro na pogrešan način; da je moguće propovedati Jevandelje pogrešnim tonom; da je moguće govoriti same Hristove reči bez muzike Njegove ljubavi.“

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER